

**2010. január 8-án benyújtott kereset — Európai Bizottság
kontra Osztrák Köztársaság**

(C-10/10. sz. ügy)

(2010/C 63/60)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: R. Lyal és W. Mölls meghatalmazottak)

Alperes: Osztrák Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság — mivel kizárólag az Ausztriában letelepedett intézmények esetében tette lehetővé a kutató- és oktatóintézmények számára nyújtott adományok adóból való levonhatóságát — nem teljesítette az EK 56. cikkéből és az EGT-Megállapodás 40. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság az Osztrák Köztársaságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság szerint a nem gazdasági célokat követő kutató- és oktatóintézmények számára nyújtott adományok az EK 56. cikk szerinti tőke szabad mozgásának hatálya alá tartoznak. Az osztrák szabályozás kizárólag a belföldi ilyen intézmények számára nyújtott adományok adóból való levonhatóságát teszi lehetővé, a más tagállamban, illetve az Európai Gazdasági Térség más államában lévő hasonló intézmények számára nyújtott adományok levonását azonban nem. Ez sérti az EK 56. cikket és az EGT-Megállapodás 40. cikkét.

Az Osztrák Köztársaság e szabályozást azzal igazolja, hogy az adományoknak biztosított adókedvezménynek a szabályozás célját követő, megengedett korlátozásáról van szó, amely mentesíti az államot az öt egyébként terhelő finanszírozási kötelezettsége alól. Ez következik többek között a Bíróság C-386/04. sz. Centro di Musicologia Walter Stauffer ügyben hozott ítéletéből⁽¹⁾ is.

A Bizottság vitatja ezen igazolást. A vita tárgyát képező rendelkezések tisztán földrajzi kritériumok alapján, az így támogatott intézmények céljától függetlenül tesznek különbséget. Ezenfelül az Osztrák Köztársaság által hivatkozott, a közvetlen állami finanszírozás és magánszemélyek adózási szempontból támogatott juttatásai közötti összefüggés nem bizonyított. Még ha fenn is állna az Osztrák Köztársaság által hivatkozott összefüggés, a Bizottság szerint ez nem igazolja a tőke szabad mozgásának

korlátozását, mivel ez esetben nincs szó a Bíróság C-204/90. sz. Bachmann-ügyben hozott ítélete⁽²⁾ értelmében vett minősített, adórendszerbeli érdekről.

⁽¹⁾ A C-386/04. sz. Centro di Musicologia Walter Stauffer ügyben 2006. szeptember 14-én hozott ítélet (EBHT 2006., I-8203. o.).

⁽²⁾ A C-204/90. sz. Bachmann-ügyben 1992. január 28-án hozott ítélet (EBHT 1992., I-249. o.).

A High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) által 2010. január 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Nickel Institute kontra Secretary of State for Work and Pensions

(C-14/10. sz. ügy)

(2010/C 63/61)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Az alapeljárás felei

Felperes: Nickel Institute

Alperes: Secretary of State for Work and Pensions

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Érvénytelen-e a 2008/58/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: 30. módosító irányelv) és/vagy a 790/2009/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ (a továbbiakban: 1. módosító rendelet) azon részében, amely a nikkkel-karbonátok osztályozását és a releváns hatások következtében azok újraosztályozását végzi, amennyiben:

a) az osztályozásokat anélkül végezték, hogy a nikkkel-karbonátok belső tulajdonságait a 67/548/EKG irányelv⁽³⁾ (a továbbiakban: „veszélyes anyagokról szóló irányelv”) VI. mellékletében foglalt szempontokra és adatokra vonatkozó követelményeknek megfelelően megvizsgálták volna;

b) nem vették kellő módon tekintetbe, amint azt a veszélyes anyagokról szóló irányelv VI. mellékletének 1.1. és 1.4. szakasza megköveteli, hogy a nikkkel-karbonátok belső tulajdonságai előírászerű kezelés és rendeltetészerű használat során veszélyt jelenthetnek-e;

c) a veszélyes anyagokról szóló irányelv 28. cikkében foglalt eljárás alkalmazásához szükséges feltételek nem teljesültek;